

DO

PROVINCIAL

139.

DO

PUBLICA

1C
6

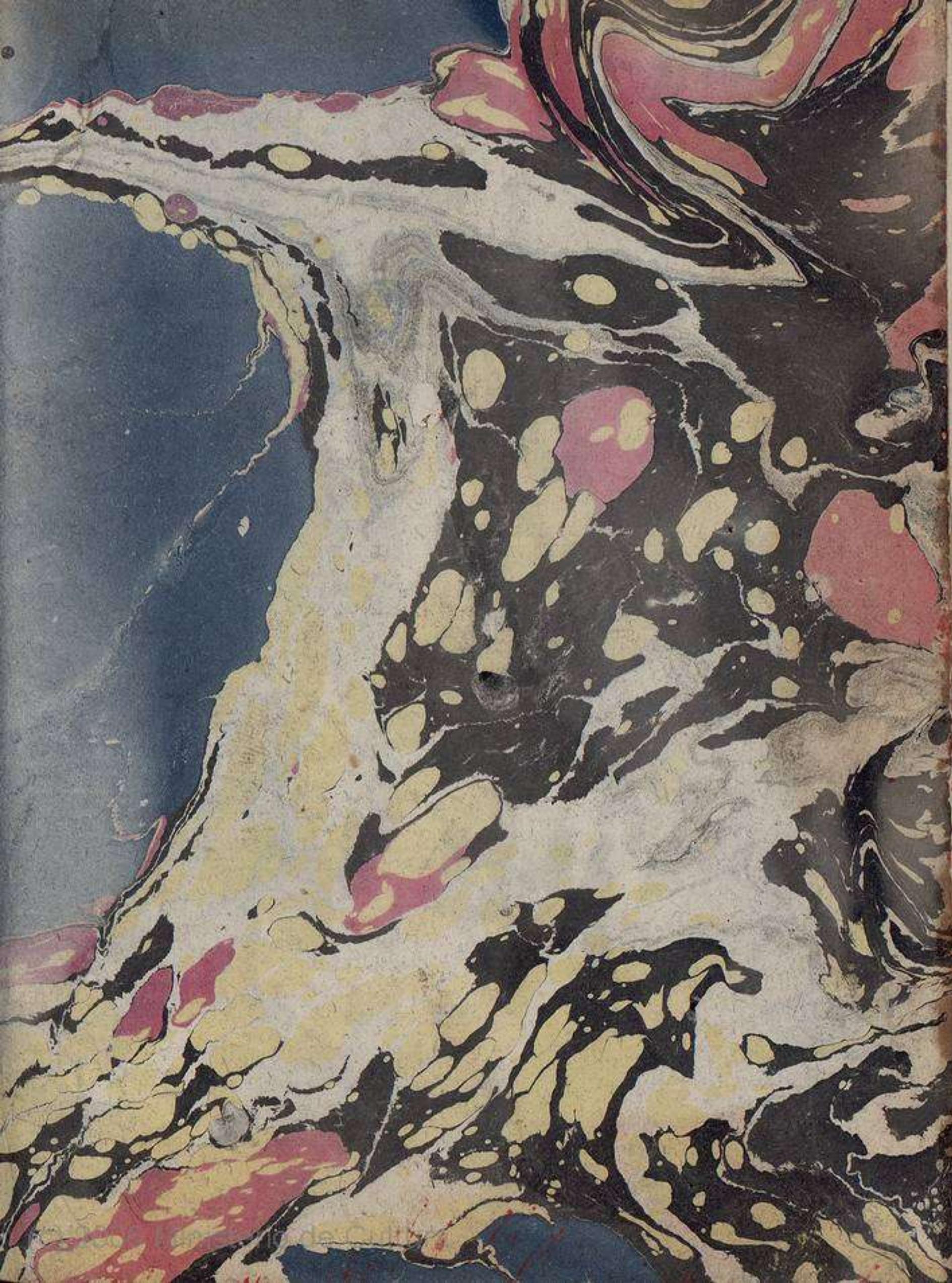
TOLEDO

BIBLIOTECA PROVINCIAL

Sala.....

Número.....

*Reservada
539*

INC

346

Sala Venezuela - 7-5

Incipit tractatus Iubilei editus ac
cōpilatus per Reuerend patrē utri⁹
q̄ iūr in orbe monarchā dñm Iohan
né de anania archidia. Bononiensem
In anno domini. M. CCCC. L. presi
dēte in apostolatu. domino. N. papa
quinto. quē tractatū composuit dū
ordinarie Bononic legebat titulū de
crimine falsi.

XTRA. GLOSAS. Et etiā
extra materiā pñtis et pre
cedētis tū. et sequētis. Quia
ad presens sum⁹ in anno Iubilei. Non
absolu uidetur aliqua et breuiter de
istō iūbileo preferre.

Et primo sciendū est. q̄ de iubileo
fit mentio in ueteri testamēto. et po
tissime patet ex hiis que habentur in
libro leuitici. in. xxv. c. post principi
uī. ubi dñs i mōte Synai ad Moysen

dixit Sacerdatis annū quinquagesi
mū. et uocabis remissionem cunctis
habitatoribus terre tue. ipse est enim
Iubile⁹. Recuerteret homo ad possessio
nem suam. ⁊ unusquisque redeat ad fa
miliā suam pristinā quia iubileus est
et quinquagesimus annus.

Cum fit metio de isto iubileo substantia
liter. vii. di. xix. autem constitutionis
coniuncta glo. fi. hic q̄ Moyses cepit
iudicia sua ab istis constitutionibus.
Et archidiacon⁹ ibi super dicta glo.
quem sequitur dominus dominicus
de sancto geminia. specificē allegat il
lū tex. leuitici. dicēs q̄ erat annus iu
bileus in veteri testamento quolibet
quinquagesimo. et tūc qui erat seru⁹
efficiebat liber. et carcerati liberaban
tur. ponderat tamē si ille tex. probat
de carceratis.

TFit tertio mentio de iubileo. dicitur per
dis. i. circa finem. c. qui domum suam uel
agrum. ubi inter alia dicitur quod in iubile
Ieo plena remissio prestabat. unde per
eum perfecta peccati remissio figura
tur. et glo. exponit ibi. i. a pena pecca
ti. Est etiam ibi glo. i. que incipit ad
evidentiam. et dicit quod in anno iubilei
fiebat plena restitutio archidiaconus
ibi super uerbo iubileo. dicit quod dicitur
annus iubilei id est annus remissionis
quia illo anno debita remittebantur
et serui ebrei reuertebantur liberi et
omnia reuertebantur ad pristinum sta
tum. dicit etiam archidiaconus super
dicta glo. in uerbo ad evidentiam.
quod annus iubileus significat plenam
remissionem quod fit in ecclesia. et hoc sequitur
etiam ibi dominus dominicus. Habet etiam ibi
et declarat archidiaconus quod sacerdos

computás tempora usq; ad annū iubilei. significat lacerdotē qui tempore penitentie prefigit et diffinit. qui bus peractis seq̄t plena remissio peccatorū Et d̄ ista computatōe temporum usq; ad annū iubilei. habet leuitici. c. ultimo circa finem et istud idez in effectu. sequit̄ ibi sup̄ dicta glo. dominus dominic⁹ de san. gemi. dicens q̄ annus iubileus significat plena remissionem peccatorum que fit in ecclesia Et sic ex predictis posset dici q̄ tempore compilationis decreti erat in ecclesia indulgentia iubilei. constat q̄ compilatio decreti precedit Bonifacium octauii. de quo. j. dicebat patet ex hiis que habentur pertezx. z glo. ii. q. vi. appellatione interposita in. §. forma appellationis hec est. Et sic patet ex predictis q̄ iubileus

pōt sic diffiniri. Iubileus est quēdā
remissio cunctorū in terra uiuentiū.
que fit in anno quinquagesimo z pro
hoc facit glo. que incipit a pena et cō
pa in cle. ii. de pe. et remis. dicens q̄
ille est remissio plenissima peccatorū
que datur in anno centenario et illam
secuntur. ibi omnes scribētes. posset
et iā dici q̄ Iubileus est animi cantus
uoce quadā confusa pregaudio que
fit in āno quinquagesimo in remissio
nem cunctorū fidelium. Et hoc uide
notari per id quod notat glo. relata
ad tex. in uerbo iubilet. in clemen. i.
de reli. et uene. san. que etiaꝝ dicit q̄
Iubileus siue iubilus ē gaudiuꝝ quod
uerbis explicari n̄ pōt q̄si uelit q̄ ille
q̄ istū iubileū cōseq̄ d̄siderat dēt h̄e
gaudiū métale. i. purā cōscientiā q̄ in
ducit tale gaudiuꝝ qđ yb̄s explicat

non pot. Et considera quod ideo dic-
tum fuit cunctorum fidelium quia tex-
leui. dicit cunctis habitatoribus terre
tue. i. cuncto populo dei qui popul
nos hodie sumus. ut in. c. translato-
s. de consti. et est ratio secundum glo-
ibi. quia dominus in ueteri testamen-
to quod fuit hyrcorum et uitulorum
sanguine dedicatum promittebat te-
poralia. In nouo uero testamento qd
est christi sanguine consecratum pro-
mittit eterna. in. c. cuz marthe. in. v.
ceterum de cele. mis. Et sic patet ex p-
missis qd iubile fuit in ueritate a deo inte-
stameto ueteri figuratiue. et fuit co-
cessum Moysi ut tale anno scificaret. Et
p hoc dae intelligi qd hodie a solo pa-
pa pseq pot q successit moysi ut dicit
glo. ii. i. vi. in. c. camq i. ii. q fil. sint le-
fcit et qd no. glo. i dcō. c. tráslato. et

b6.
TP hoc etiam uoluit glo. in d. cle. ii. d' pe-
et remis. que dicit q[uod] solus papa coce-
dit talē plenissimam remissionē. Et il-
lud sequitur ibi lappus quē refert ibi
Io. de riuo. dicens q[uod] istud procedit
in generali et uniuersali remissione p[er]
qua[es] omnis satisfactio remittitur. et
ista ē illa que a solo papa fieri cōsue-
uit. secus in p[ec]cata particularib[us] remissionibus
de quo per hosti. in summa de remis.
in. s. ad quid ualeat in. v. quid ergo si
papa. et. v. z hoc intelligas de parti-
cularibus. In quib[us] dicit q[uod] si aliquis
in tali statu moritur. credendum est
q[uod] nunq[uod] purgatorium sentit. et sic pa-
tet q[uod] ille qui habuit indulgentiam lu-
bilei. si moritur in illo statu euolat rec-
ta uia ad paradisum. absq[uod] aliqua pe-
na purgatorii Ita colligitur ex dictis
Hostien. ibi. Et sequitur in effectu

dominus Flo. in. d. cle. ii. et peni. et re
mis. et in cle. i. de priuile. Et de pena
purgatorii. uide quod habetur. xxv
di. qui in aliis seculi ubi dicitur quod ille qui
distulit fructum penitentie in aliud se
culum purgabit igne purgatorii. Qui
ignis licet non sit eternus. est tamen mi
ro modo grauis adeo quod superat omnes
penas quas in hac uita homo pati pos
set et dicit ibi Archidiaconus habet
ibi pro palea. tamen habetur pro nono
palea de peni. di. vii. in. c. ult. circa fi
nem hinc autem ignis. Quare autem
et que dicantur palee. die ut habetur
per Iohannem Andree in Speculo
disputationibus et allegationibus in
s. fina. ad fin. Et refert dominus Iohan
nes de ymola. ff. de uerbo quod obliga.
in rubrica post principium.

Et etiam sciendum quod Sanctissimus

dominus noster dominus Bonifacij
Papa octauus compilator Sextilibri
in quadam sua extrauaganti que inci-
pit Antiquorum habet quidé relatio
de qua facit mentionē Iohannes An-
dree in dicta cle .ii. in qua statuit et
concessit omnib⁹ reuerenter accedē-
tibus ad Basilicas apostoloru⁹ Petri
et Pauli In anno Millesimotricentesi-
mo. Et quolibet Centesimo anno se-
cuturo non solum plenam et largio-
rem ymmo plenissimam omnium suo-
rum ueniam peccatorum. statuēs q̄
illi qui talem Indulgentiam consequi-
uoluerint. si fuerint romani. triginta
dieb⁹ cōtinuis uel interpellatis. Si p-
egrini aut forēses. quidecim dieb⁹ re-
uerenter ad dictas Basilicas ap̄ Prox
Pe. et Pa. accedāt subdēs q̄ un⁹ ḡsq̄

**tāntūm plus mērebitur et indulgen
tiam efficacius consequetur qui Bāsi
licas apostolorū Petri et Pauli ampli
us et deuotius frequentabit. Et iste
fuit primus annus Iubilei Deinde ue
nit sanctissimus dominus Clemens
Papa Sextus electus in Auinione z
premisso solemni exordio attendens
q̄ in lege mos ayca quoniaz non uenit
dominus soluere sed adimplere Iubi
leus remissionis z gaudii erat annus
quinquagesimus. ad clamorez popu
li Romani humiliter supplicantis et
per suos proprios et solemnes num
tios dicentes. Aperi nobis domine
thesaurum tuum fontem aque uiue.
Considerans etiam q̄ pauci propter
uite hominis breuitatem ualeant ad
annu n centesimū peruenire predie
tam concessionez indulgentic ipliu**

Bonifacii ad annum. L. reduxit. Sta
tuēs q̄ omnes qui in anno. M. CCC
L. Et deinceps perpetuis futuris té
poribus de quinquagesimo in quin
quagesimum annum eorundem basi
licas ac Lateraneñ. ecclesiam deuote
visitauerit plenissimam omnium pec
catorum suoruꝝ ueniam consequant̄
et approbat numerū dieruꝝ. Et sub
dit q̄ illi qui iter arripiunt z legitime
impediti illo anno ad urbeꝝ perueni
re non possent uꝝ in uia uel Rome nu
mero dierum non completo decesse
tint eandem indulgentiam consequā
tur. z c. Datum in Auinione sexto k
Februarii anno primo. Et iste fuit se
cundus Iubileus. ista aut̄ sunt ultima
verba bulle iubilei. Superuenit post
ea Gregorius. xi qui existens in Au
nione addēdo statuit q̄ illi q̄ pdictaꝝ.

indulgētiā dictis temporib⁹ cōſe
qui uolunt debent et tenentur uisita
re ecclesia³ beate Marie maioris sicut
ecclesias apostolorum Petri et Pauli
et ecclesiam Lateranen⁹ Et post mor
tē istius fuit tertius Iubileus in Mille
simo quadringentesimo. et tunc erat
ſcisma in ecclesia dei. Et Rome tene
bat ſedem apostolicam Petr⁹ de tho
macellis uocatus in ſua obedientia.
Sanctissim⁹ dominus noster domin⁹
Bonifacius papa nonus Anno uero
iſto. Millesimo quadringétesimo. qui
quagesimo extat dominus nr̃ dñs Ni
laus Papa qntus q̃ pmisso ſolēni exor
dio In quo inter alia dicit q̃ de⁹ oīpo
tens lapsi hoī ſuetuſtate nūc diluuio
nūc circuicisiōe. nūc lege nūc aliis atq̃
modis aliis ūmediis nouissime p̃ icar
nati ybi misteriū i meli⁹ inuocari cui⁹

aduentum illuminati non nulli successores sancti Petri iubilei anni mysterium. ordinarunt innouauit et aprobauit omnia predicta. et de uenerabili um fratum suorum sancte Romane ecclesie cardinalium concilio atque apostolice plenitudine potestatis statuit quod oes uisitantes predictas quatuor ecclesias principales. quibuscumque etiam clarissimis delictis obnoxii oim pccorum suoque ueniā plenissimā consequantur. ¶ Et subdit in fine quod omnes preparēt corda sua domino et mores in melius comutare conetur a male factis abstineat domino per penitentie dolorum et humilitatis debitū. gemitū per contriti cordis sacrificium coquantibus elemosinis et aliis bonis opibus peregrinationibus reconcilientur ut sanctorum templorum uisitantes. quorum

milia fere innumerabilis una cū glio
sissimis aplis Petro et Paulo in alma
urbe requiescūt. qui morte xpī amo
p pessi eius conspectui semp̄ assistūt
intercessores h̄re mereant̄. Datū Ro
me. z̄. Et est sciendū q̄ prefatus
d̄ns Nicola⁹ propter maximā multi
tudinē hominū rome cōcurrētiū m̄
totiēs abreuiauit tps. xv. dieꝝ prefa
tū. Distinguēdo etiā ultra mótanos
acitramótanis. aliquā reducendo dic
tum tps ad quinqꝫ aliquā ad tres ⁊ ali
qā ad duos. Et utebat̄ istis uerbis cō
cedim⁹ plenissimā remissionē omniuꝫ
pccōrū et indulgentiā iubilei. Et fuit
dubitatu utrū illud uerbū et indulgē
tiā iubilei aliquid oparet̄. Et quidam
dicebat̄ q̄ sic quia opabat̄ quo ad me
ritū. Est etiā sciendū q̄ licet quelibet
oro sit bona ⁊ cōueniat in áno iubilei

Dumō bēat cīcūstātiās ē ḡb⁹ in glo.
magistra. in cle. i. de reli. z uene. san.
potissime. tñ ořo dñica de q̄ hēt ē cō
ſe. di. v. id ſq. placuit. Cōuenit etiā z
magis uidet̄ cōformis psalm⁹ q̄nqua
gesim⁹ qui incipit miserere. q̄a uocat̄
ille iubilei psalmus z remissiōis ita di
cit. Cassioder⁹ d̄ quo p̄s. etiā hēt de
pe. di. iii. dauid. quoq̄. in omnibus.
Et ideo dicit ibi btūs Hieronimus q̄
ille p̄s oñdit̄ totā pñiam pccōris. Et
etiā sciēdū q̄ in omnib⁹ p̄dictis apli
c̄ concessionibus d̄r q̄ p̄dicte indul
gētie dant̄ solū uere penitentibus et
cōfessis circa qđ uide glo. in uerbo
cōfessis. in cle. i. d̄ relig. z uene. san. q̄
dicit qs ē hic et laudabimus eū quasi
uelit q̄ modici sunt q̄ d̄ tali indulgen
tia p̄ticipēt. dieit ibi dñs flo. post gē
zellinū q̄ necessariū ē ad hoc ut quis

possit tali indulgentia gaudere quod sit
penitēs quia nūc de⁹ in penitēti pce
re posset. licet ad pñiaꝝ possit illustra
re fecit qđ hēt in regula pccī. de re iu.
in. vi. ubi inter alia dicit glo. quō gau
debis te for̄ correctū nisi pri⁹ doleas
te fore puerum Subdit ctiā ibi dñs
flo. qđ credit illū uere cōfessū q illo an
no fuit cōfess⁹ et hēt animū cōfirēdi
āno sequēti scdm pceptū iuri. de quo
in. c. ois utri⁹ q sex⁹ d̄ peni. et remis.
Et etiā ultio sciendū qđ d̄ materia
indulgētiaꝝ iubilei. ⁊ etiā de aliis hēt
in. c. qđ aut. in. c. n̄o. j. d̄ pe. ⁊ r̄mis.
et ibi hēt qđ sit indulgētia quotplex
sit. Quis eā cōceder̄ possit q ssit effec
t⁹ indulgētie Et inter alia dubitat de
pluribus. **P**riuino An indulgētia iu
bilei proſit cōcedenti et illa uti possit
Spe. in ti. de pe. et remis. tenet q nō

fed Io·an·tenet ibi contrariū·et opī·
Io·an·sequit̄ gaspar z Io·de cidarini
in dictis iuribus quod aut·§· n̄o·

CSecudo Vtrū talis indulgētia pro
fit mortuis·de quo dic ut hēt·xiii·q
ii·anime defunctoz·et·c·tempus·

CTertio Vtrū profit episcopo qui si
ne expressa licētia pape peregrinare
nō pōt. In ·c·magne·d uoto·de cōse·
di·v·nō oportet·cōmuniter tenetur
contrarie per generalem licentiā quā
papa dat omnib⁹ in dictis bullis.

CQuarto Vt̄ p̄sit cl̄ico saltī curato
q s̄n licentia epi uadit ad iubileū ut in
p̄cedenti.

CQuinto an profit monac
bo uel regulari q uadit s̄ine licētia ab
batis uel seniori z cōiter tenet̄ q sic·

CSexto an profit uxori·q uadit s̄n
licentia uiri·uele cōtra·et cōmuniter
tenetur q licet peccent taniē gaudēt

dicta indulgentia. vide de hoc in .e.
ex multa. de uoto in quo est.

ISeptimo An pro sit iniuste retinē
ti bona aliéa. et in hoc poterit disting
ui. ut hēt in sili. c. cū tu. s. de usuris.

IIOctavo Vtrū pro sit excōmunica
tis. cōiter dī q̄ si ē iniuste excōicat⁹
pro sit alias sec⁹. facit quod habet in
c. cum eterni. de re. iudi. li. vi.

IIINono dubitatur d̄ illo qui iuit usq̄
ad mediā uiam et nō potuit ulterius
ire. et de illo qui nō compleuit nume
rū dierum sed ista tolluntur in bulla
Clementis de qua supra.

IVDecimo Vtrū pro sit illi q̄ nō uadit
pionaliter s̄z mittit aliū. Cōiter tenet
q̄ si ē iuste ipedit⁹ sibi pdest als sec⁹

Vndecimo Vtrū indulgentia pro
sit illi tantum qui dat modicum quan
tum illi qui dat multum.

Duodecimo Vtrūz faciēs pluries
actū req̄sitū ad indulgētiā gaudeat
illa indulgentia pluries. puta si pluri-
es iuit romā in āno iubilei. Si pluries
uisitauit eccl̄ias. z ex bullā Bonifacii
octauī q̄ plus meretur.

Decimotertio Vtrū tñ profit illi q̄
iuit equester sicut iliq̄ iuit pedestre.
et hic solet attendi qualitas p̄sonae.

Vltimo Vtrū indulgētia profit illi
qui p̄textu indulgētie hoc ē cōfidēs
indulgētia cōmisit aliquid crimē. et cōi-
ter tenet q̄ n̄. bēt etiā in dictis iutib⁹
q̄ regrāt ad hoc ut indulgētia p̄fit. d̄
quib⁹ in dictis iurib⁹ qđ aut̄. etiā. c.
n̄o. z c̄ Et hec succinte sint dicta de
iubileo per Iohannē de anania. archi-
diaconum. Bononieñ.

Finit tractatus Annī Iubilei.

۲۰۳

T
BIBLIOTECA

Sala *M*
Número

T C
BIBLIOTE

Dep. *2*
Núm. *2*